

ΜΑΡΙΑ ΡΟΥΣΑΚΗ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ:
ΑΙΜΙΛΙΑ ΚΟΝΤΑΙΟΥ

Το πλήρωμα του χρόνου

ΕΥΕΛΙΚΤΗ ΖΩΝΗ • ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ | ΜΑΘΑΙΝΟΥΜΕ ΓΙΑ... τον χρόνο και τη φιλία.

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Το πλήρωμα του χρόνου**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Μαρία Ρουσάκη
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Άννα Μαράντη
ΕΞΩΦΥΛΛΟ – ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Αιμιλία Κονταίου
ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Χάρης Βαλαμάκης
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Βάσω Βύρρα

© Μαρία Ρουσάκη, 2022
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2022

Πρώτη έκδοση: Σεπτέμβριος 2022

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-4518-2
Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-4519-9

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε 100% οικολογικό χαρτί.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε. | PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Από το 1979 Publishers since 1979

Έδρα: Head Office:

Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση 121, Tatoi Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Βιβλιοπωλείο: Bookstore:

Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550

e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

ΜΑΡΙΑ ΡΟΥΣΑΚΗ

Το πλήρωμα του χρόνου

Εικονογράφηση: Αιμιλία Κονταίου

ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ

Η ΜΑΡΙΑ ΡΟΥΣΑΚΗ γεννήθηκε στη Νέα Υόρκη το 1974 και κατάγεται από την Αλαγονία Καλαμάτας. Το πρώτο της παιδικό βιβλίο εκδόθηκε το 2001 και ακολούθησαν περίπου 50 ακόμα. Έχει βραβευτεί από τον Κύκλο του Ελληνικού Παιδικού Βιβλίου (2002) και από το Oppenheim Toy Portfolio (2003), ενώ βιβλία της ήταν υποψήφια για το Κρατικό Βραβείο Λογοτεχνίας (2004 και 2006) και για το βραβείο του περιοδικού *Αναγνώστης* (2012, 2013, 2014 και 2015). Ήταν περιφερειακή σύμβουλος της SCBWI Greece, του ελληνικού τμήματος της παγκόσμιας οργάνωσης «Society of Children's Book Writers and Illustrators» από το 2010-2014. Το 2017 ήταν υποψήφια για το βραβείο «Συγγραφέας της Χρονιάς» από το περιοδικό *Votre Beauté*. Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν επίσης τα βιβλία της Ο ΝΤΑΗΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΙΚΟΥ, ΡΟΖ ΜΑΛΛΙΑ, ΚΟΚΚΙΝΕΣ ΚΑΟΥΜΠΟΪΚΕΣ ΜΠΟΤΕΣ, Η ΤΣΙΜΠΗΜΑΤΟΥ, ΕΝΑ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΚΑΙ... ΓΚΛΙΝ!, ΤΟ ΣΠΗΛΙΑΝΘΡΩΠΑΚΙ, καθώς και τα μυθιστορήματα ενηλίκων ΜΟΝΟ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΜΕΝΟΥΝ και Η ΝΥΧΤΑ ΤΗΣ ΚΑΣΣΙΑΝΗΣ. Ζει στην Αθήνα και είναι μητέρα τριών παιδιών.

Στη δίδυμη ψυχή μου, την Ιωάννα

Το καράβι της Ντανιέλας λεγόταν «Χρόνος». Δώδεκα ναύτες τη βοηθούσαν στις φουρτούνες. Σήκωναν τα πανιά, κρέμονταν απ' τα κατάρτια, έλεγχαν τα σκοινιά.

Στις ήρεμες θάλασσες όλοι λιάζονταν στο κατάστρωμα ενώ η Ντανιέλα καθόταν στην πλώρη. Πάντα στην πλώρη. Αγνάντευε το πέλαγος. Μελετούσε τις επόμενες περιπέτειές της. Και δε μετρούσε ποτέ τον χρόνο.

«Ο χρόνος είναι δικός μου! Ολοδικός μου!» φώναζε στο πλήρωμα.

Η Ντανιέλα μιλούσε για τον χρόνο που τρέχει. Για τις ώρες, τα λεπτά, τις μέρες και τους μήνες. Πίστευε ότι τον χρόνο τον έλεγχε. Εκείνη έκανε τον ήλιο να ανατέλλει κάθε πρωί και να δύει κάθε βράδυ. Για την Ντα-

νιέλα ο χρόνος ήταν δικός της να τον κάνει ό,τι θέλει. Ίσως επειδή λαχταρούσε να μείνουν όλα όπως ήταν πριν. Πριν αλλάξουν τα πάντα στη ζωή της.

Πριν τσακωθεί με τον φίλο της τον Νικόλα...

Πριν πάθει το ατύχημα...

Δεν ήθελε να προχωρά τίποτα μπροστά. Δεν ήθελε να φαντάζεται τον εαυτό της να ακολουθεί ένα κουραστικό πρόγραμμα... Ούτε επιθυμούσε να μείνει έτσι φυσικά.

Ήθελε απλώς να σταματήσουν τα πάντα και να μείνει ακριβώς εκεί όπου ήταν. Στο καράβι της.

Έτσι ο χρόνος για την Ντανιέλα είχε πάψει. Και κατά κάποιον τρόπο απέκτησε το καράβι του Χρόνου για να ταξιδεύει και να κοιτάζει τον ορίζοντα με το μεγάλο τηλεσκόπιο της. Ο ορίζοντας την καλούσε να ταξιδέψει προς τις πιο απίθανες περιπέτειες.

Στο πλήρωμα του Χρόνου, μαζί με την Ντανιέλα, ταξίδευαν δώδεκα ναύτες. Ο Ιανουάριος, ο Φεβρουάριος, ο Μάρτιος, ο Απρίλιος, ο Μάιος, ο Ιούνιος, ο Ιούλιος, ο Αύγουστος, ο Σεπτέμβριος, ο Οκτώβριος, ο Νοέμβριος και ο Δεκέμβριος. Και σε κάθε ναύτη η Ντανιέλα έδινε μια διαταγή.

Στον Ιανουάριο έλεγε: «Να τραγουδάς στα σύννεφα!»

Στον Φεβρουάριο έλεγε: «Μη φοβάσαι τη βροχή!»

Στον Μάρτιο έλεγε: «Πέτα στον άνεμο αλλά να επιστρέφεις ξανά!»

Στον Απρίλη έλεγε: «Να γελάς με τους γλάρους!»

Στον Μάιο έλεγε: «Να γεμίσεις με γλάστρες το καράβι!»

Στον Ιούνιο έλεγε: «Να ταΐσεις τα δελφίνια!»

Στον Ιούλιο έλεγε: «Να μη σε κάψει ο ήλιος!»

Στον Αύγουστο έλεγε: «Να χορέψεις για την πανσέληνο!»

Στον Σεπτέμβριο έλεγε: «Να
μας μαγειρέψεις να φάμε!»

Στον Οκτώβριο έλεγε: «Να βά-
λεις zaketa!»

Στον Νοέμβριο έλεγε: «Να μαζέ-
ψεις αστερόσκηνη απ' τα αστέρια!»

Στον Δεκέμβριο έλεγε: «Να κά-
νουμε γιορτή!»

Και κάθε μέρα το πλήρωμα υπά-
κουγε στις εντολές της μικρής καπε-
τάνισσας με απόλυτη αφοσίωση. Τη
λάτρευαν άλλωστε, τόσο λαμπερή
που ήταν. Με μάτια αστραφτερά
και με μακριά, καστανά μαλ-
λιά να ανεμίζουν στον θα-
λασσινό αέρα καθόταν
αήπτητη στην πλώρη

του καραβιού. Από εκεί τους καθοδηγούσε. Γιατί αν δεν είχαν την Ντανιέλα, δε θα μπορούσαν ποτέ να ζήσουν τόσες περιπέτειες.

Οι περιπέτειές τους ήταν απίθανες. Βγαλμένες από όνειρα. Από τα όνειρα της Ντανιέλας. Ταξίδευαν σε όλες τις θάλασσες, με όλους τους καιρούς, για να φτάσουν στις πιο μαγικές παραλίες. Ήταν πάντα χαρωποί και χορτασμένοι από την ατελείωτη εξερεύνηση. Μια γλυκιά κούραση τους έπιανε το βράδυ κι ας μην άλλαζαν κάτι οι μέρες και οι νύχτες. Τους αρκούσε το γεγονός ότι έβλεπαν τόσο πολλά.

«Οι γοργόνες του Νείλου!» φώναζε ο Ιούλιος και έδειχνε με ενθουσιασμό.

«Ο ταύρος της Μεσογείου», φώναζε ο Σεπτέμβριος.

«Οι καταρράκτες του Ειρηνικού!» φώναζε ο Μάιος.

Όλα έμοιαζαν με παιχνίδι. Αφού ο χρόνος για την Ντανιέλα ήταν ένα παιχνίδι. Και ήταν ευχαριστημένη με το πλήρωμά της.

Ήταν σε όλα τους σωστοί ναύτες. Υπάκουοι και γεμάτοι ενθουσιασμό για κάθε νέα πρότασή της. Ποτέ δεν παραπονιόνταν όπως ο Νικόλας έκανε κάποτε.

Δεν έλεγαν ποτέ «Δε μ' αρέσει αυτό», όπως έλεγε καμιά φορά ο Νικόλας.

Ή:

«Γιατί δεν κάνουμε κάτι άλλο;» όπως έλεγε ο αδελφός της.

Ή:

«Δεν είναι σωστό αυτό που λες!» όπως έλεγε η μαμά της.

Το πλήρωμα του Χρόνου ήταν άψογο. Δεν ήθελε η Ντανιέλα να τελειώσει το ταξίδι τους. Έτσι είχε φανταστεί. Να μην τελείωνε ποτέ. Γιατί ο χρόνος είχε σταματήσει εκεί. Στο όνειρο και στην περιπέτεια.

Είχε ξεχάσει το πρόγραμμα της προηγούμενης ζωής της. Ούτε που σκεφτόταν το σχολείο.

«Μαθηματικά; Μα τι είναι αυτά;» τη ρώτησε ο Αύγουστος μια φορά.

«Μη σε νοιάζει! Είναι ασήματα πια!»

Για την Ντανιέλα όλα είχαν
ξεχαστεί. Οι πολλαπλασια-
σμοί. Τα 3 επί 3 και τα 5 επί
7. Όλα φάνταζαν τόσο μα-
κρινά. Σαν όνει-
ρο μέσα στο
όνειρο.

Είχε ξεχάσει τα άγχη της προηγούμενης ζωής της. Ούτε που σκεφτόταν τα μαθήματα πιάνου.

«Νότες; Μα τι εί-
ναι αυτές;» τη ρώτησε
μια φορά ο Απρίλλης.

«Δεν είναι για σένα!»
απάντησε απότομα.

Για την Ντανιέλα όλα

είχαν ξεχαστεί. Όλα τα Ντο, Ρε και Μι. Δεν είχε ακουμπήσει τα πλήκτρα του πιάνου εδώ και... ουουου! Πολύ καιρό!

Άλλωστε, ο χρόνος για την Ντανιέλα είχε πάψει. Δεν έδινε σημασία πια σ' αυτά. Βέβαια είχαν πάψει και τα πάρτι γενεθλίων. Οι εκδρομές στο βουνό. Οι κυριακάτικες βόλτες με το ποδήλατό της στο άλσος.

Όμως αυτά που ετοίμαζε να κάνει τώρα ήταν ακόμη πιο σπουδαία! Είχε πολλά σχέδια! Νέα και φανταστικά! Ευτυχώς που το πλήρωμα του Χρόνου την αγαπούσε τόσο πολύ. Κοντά τους η Ντανιέλα ένιωθε σιγουριά. Και πάνω σ' αυτή τη σιγουριά κατέστρωνε τα επόμενα βήματά της.

Το καράβι της Ντανιέλας λεγόταν «Χρόνος». Δώδεκα ναύτες τη βοηθούσαν στις φουρτούνες: σήκωναν τα πανιά, κρέμονταν απ' τα κατάρτια, έλεγχαν τα σκοινιά. Για την Ντανιέλα ο χρόνος ήταν δικός της να τον κάνει ό,τι θέλει. Ίσως επειδή λαχταρούσε να μείνουν όλα όπως ήταν πριν. Πριν από το ατύχημα. Πριν αλλάξουν τα πάντα στη ζωή της. Δεν ήθελε να προχωρά τίποτα μπροστά. Προτιμούσε να σταματήσουν όλα και να μείνει ακριβώς εκεί όπου ήταν. Στο καράβι της. Για να ταξιδέψει τα όνειρά της έως το διαμάντι της γιατρείας. Μόνο που το διαμάντι δεν ήταν στα όνειρά της. Βρισκόταν κάπου αλλού.

*Μια αλληγορική ιστορία για τις απρόσμενες
φουρτούνες της ζωής.*

ΣΕΙΡΑ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΗΣ Η ΦΡΟΥΤΟΠΑΡΕΑ

ΣΥΛΛΑΒΙΣΜΟΣ
ΛΕΞΕΙΣ,
ΑΚΟΥΩ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Μέχρι 600 λέξεις
Προσχολική ηλικία

ΚΑΤΑΝΟΩ
ΚΑΙ ΔΙΑΒΑΖΩ
ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Μέχρι 1.500 λέξεις
Νηπιαγωγείο & Α' Δημοτικού

ΔΙΑΒΑΖΩ
ΜΙΚΡΑ
ΚΕΙΜΕΝΑ

Από 2.000 λέξεις
Β' & Γ' Δημοτικού

ΕΥΚΟΛΑ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ
ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΒΑΖΩ

Από 3.000 λέξεις
Δ' & Ε' Δημοτικού

ΔΙΑΒΑΖΩ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Από 10.000 λέξεις
Ε' & ΣΤ' Δημοτικού

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psichogios.gr

ΚΩΔ. ΜΗΧΡΣΗΣ: 25945